

HUMORISZTIKUS KÉPES KÖZLÖNY.

Megjelenik minden hó 1-én.

FELELŐS SZERKESZTŐ: KÉNKŐ. — KIADÓ: BARTALITS I.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KRAJ CZÁR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII, ESZTERHÁZY-UTCZA 12, SZ VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

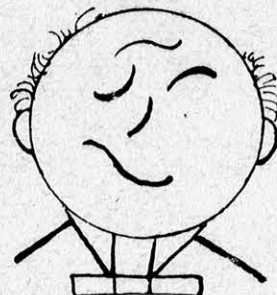
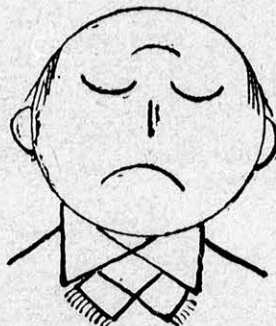
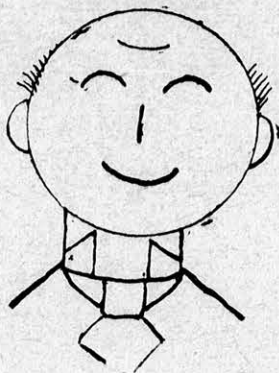
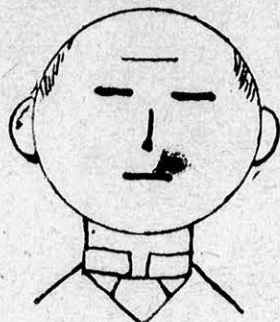
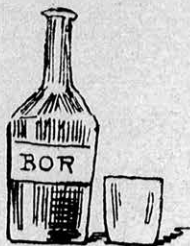
BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1887

A „Füstölő“ I. II. és III. összesen 60 számból álló évfolyamából teljes számú példányokkal még szolgálhatunk. E 3 évfolyam együtt és egyszerre rendelve meg 5 frt helyett csak 3 frt. bérmentve.

Az arcz hogy fintorul akkor,

Ha a gyomor mélyében van
Sör, bor, pálinka vagy mű-bor.

Vidéki levelezés.

A napokban Znaimban, Morvaországban, nevezetes zsidó pör adta magát elő. Az ügy a következő:

1884. évi márczius hó 24-én Herzog nevű zsidó lókereskedő összeveszett Luce Ferenczcel köztisztviselőben álló Suchohrdli-beli polgárral. Luce megelégedetten tért haza azon tudatban, hogy megmondta a zsidónak az igazságot. Ámde mily nagy volt meglepetése, midőn pár nap múlva megkapja a bíróságtól a fölhívást a hatóság előtti megjelenésre, hogy számot adjon azon brutális tettéről, melynél fogva a zsidó lókereskedőnek betörte volna az oldalbordáját. (Talán nem ártott volna) A bíróság elé jövén, már ott állott a lókereskedő az orvosi bizonyítvány — Keckeis zsidó orvostól kiállítva — kezében volt; jobbra, balra egy-egy zsidó tanu állott, kik látták volna, mikép Luc Herzogot egy kulccsal mellbe ütötte volna. Állításukat meg is erősítették esküvel; és az ártatlan Luc el lett itélve két hónapi börtönre és 409 frt 20 kr. pénzbírságra, mely büntetést ki is állott. Az alatt azonban megtudta, hogy a zsidó lókereskedő hogyan jutott az oldalcsonttöréshez; pár évvel azelőtt t. i. megrugta őt egy ló és betörte neki az oldalbordát, mely azután rozsol összenőtt. Ennek folytán Luce fölkereskedett, bepörölte a gaz Herzogot hamis vád miatt, Keckeis zsidó orvost hamis bizonyítvány kiállítása miatt és a tanukat hamis eskü miatt. E napokban volt Znaimban a végtárgyalás. Herzog lókereskedő elítéltetett 4 évre, Keckeis orvos 5 évre, a hamis tanuk pedig kaptak 4–6 hónapot. A fővádlottak azonkívül elítéltetiek 1878 frt és 10 kr. perköltségre és az előbb ártatlanul elítélt Lucnak fizetendő 1000 frtnyi bírságra kárpótlásképen a két hónapi börtön kiállításáért.

Nevezetes volt azonban ez ügyben a zsidóság magaviselete. Znaim hónapokon át valóságos Tiszá-Eszlár volt. Az egész vidék ről összesereglett a zsidóság; a leghíresebb kóser-ügyvédek Bécsből hivattak (dr. Neuda, dr. Ellbogen), hogy e gaz zsidókat meg-

Folytatása a 3. oldalon.

HIRDETÉSEK.

Országos keresztény önsegélyző és fogyasztási szövetkezet.

Alapított 1885. évi február havában.

Célja ezen szövetkezetnek a kereszténység anyagi érdekeit előmozdítani és fejleszteni, megtéve mindazon intézkedéseket, melyek a tagok hitelének, keresetének, gazdálkodásának előmozdítására irányulnak.

Bővebb felvilágosításokkal és alapszabályokkal készségesen szolgál a központi iroda:

Budapest, Kerepesi út 11. szám.

Bartalits Imre kiadóhivatalában

Budapest, VIII, Eszterházy utca 12. sz. a.
megrendelhetők Kassay A. következő munkái:

- A község jegyzői és körjegyzői hivatal** mintákkal. 1 frt 50 kr. helyett csak 1 frt.
 - A községi bírói hivatal** vagyis a községi bírák hatásköre és teendői törvénykezési és közigazgatási tekintetben. 1 frt. helyett csak 75 kr.
 - A községi előjáróság** hatásköre és teendői a büntető ügyek körül. 60 kr. helyett csak 45 kr.
 - A mezei rendőri törvény** a mai érvényében. 50 kr. helyett csak 35 kr.
- ➔ Bérmentve küldve az összeg beküldésekor.

JANITS ISTVÁN aranyműves

Budapest, Granátos utca 10. szám a.

ajánlja magát minden szakmájába vágó munkák gyors, izléses s jutányos árban elkészítését, javítások különös figyelemmel eszközöltetnek.

FÜSTÖLŐ

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ: KÉNKŐ — KIADÓTULAJDONOS: BARTALITSIMRE.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondsor vagy ennek
térfogata 5 kr.
Nyitlór soronként 20 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

NAGY SZÁJ, ÜRES FEJ.

A Megyeri Krausz Lajos,
A „pálinka báró,”
Wahrmann Móricz, a pénzügyi
Tárczára sóvárgó

Mindakettő czirogatja,
Pulszky mestert áldja,
Kinek még vén korára sem
Nőtt be feje lágya.

A Polonyi és Mocsáry,
Pártjuk vesztét látva,
Fülhasítón vonitnak az
Antiszemitákra.

MAGYAR NEMZET.

Hová fajult Árpád népe?
Nem dobog a honfi szív,
Bár Istóczy lelkes hada
Erős, dicső harcra hiv.
A büszke fők meghajolnak
Alázatos szolgaként.
A lelketlen uzsorástól
Kérnek száz perczentre pénzt.

Kéj, kincs után sóvárognak
E nyomorult férgek itt.
Semmi náluk a becsület,
Isten, ember templom, hit.
A fekélyt szent hazánk testén.
Bírka módra tűrjük el?
Nem, nem lehet, ki a sikra!
Nyiltan, gyorsan, harcra fel!

Ne féltétek ezt a népet,
Ne féltétek ezt a hont,
A mely ezer vézszel szemben,
Ezer éven át daczolt.
Azt mondják a kislelkűek,
Hogy a magyar korcs-utód
Szent hazánkért, szabadságért
Lelkesülni nem tudók!...

Kiveszett az ősi erény,
Hősiesség, ősi hit!
Erkölcstelen, gyáva éltet
Folytat itt már mindenik.
Elfajult rég ez a nemzet,
- Egykor Isten ostora,
Beborult az ég felette,
S nem derült ki az soha!"

Ne mondjátok, nem hisszük el,
Felragyog még szép napunk
Dicsőségéből a hazának
Ujra oltárt rakhatunk.
Életerős a törzsök még,
És az ifjú nemzedék
Ereiben őseinknek,
És Árpádnak vére ég

Talpra, fel hát a munkára!
Az idő elérkezett
Ne a váltó, de korbács, kard,
Töltsön be minden kezét.
Szembe szállni a jordánnal,
Hősi kézben ősi kard.
Ne féltétek ezt a népet
Ne féltétek a magyart!

K é n k ő.

A B Á L B A N

Udvarolni akar Kóbi egy szellemes, szép keresztény hölgynek, de nem igen tudja, miként kezdje meg a társalgást. Végre nagy köhécselés után így szól:

- Khisasszony! Szereti a szhamarakat?
- Uram! Szerelmi vallomás akar ez lenni?

Igazságtalanság.

— Jakab (látva, hogy négy vasuti szolga mikép vesződik egy sertésnek a vagonba való betuszkolásával):

— Ez már mégis csak igazságtalanság. Én szépen, jó szántomból ültem be a khoesiba és főzetek edj florén. Ezt a gyesznót pbedig nédj markos ember sem képes besétálthatni, és pedjven krojczárt főzet

Udvariatlan handlé.

— Adja el liebe khisasszony nekhüm azt a thökröt, hiszen ugyis csak mindig boszankodja magát, ha belenez.

Különbség.

Egy tizszer hamisan bukott fővárosi kereskedő vidékről segédet akart fogadni. Az ajánlkozóknak ezt írta:

- Fhizetés évi 200 frt, lakhás a 4-dik emeleten. — A segéd pedig így válaszolt:
- A lakás igen magas, a fizetés pedig igen alacsony. Nem megyek!

Fonákul fogta fel.

Biró: Tehát ön sajnálja, hogy Iczignek egy pofont adott?

Vádlott: Hogyne sajnálnám, mert mikor a másodikat akartam adni, a hunczfut zsidó már elszaladt.

Öndicséret.

- E duhánj oram, ünmogát dicséri! — szólt a dohánycesempész, kapacitáló szemtelenséggel.
- No, akkor hordja el magát szüzdohányos, mert az öndicséret nem jó szagu!

Antisemita gyöngyök.

— Legjelesebb férfaktól. —

Fichte, a németek kiváló bölcsésze mondja:
„Európa minden országában egy hatalmas ellenség fészkele be magát, mely folytonos harcban él és félelmesen nehezedik a polgárokra és az államra. Ez a: zsidóság. Létele az összes emberi nem iránti gyűlöleten alapszik.“

Herder (német költő, történettudós és evang. superintendens):

„A zsidó nép olyan, mint az élősdű növény, más nemzetek törzsén rágódó ravasz nemzedék, mely szétszórva, lézeng az egész világon és sehoh sem vágyik hazai föld után“

Schoppenhauer német bölcsész:
„A zsidó jellemhez tapadó ismeretes hibák közül leginkább szembe ötlük csudálatos hiánya a szeméremnek.“

Voltaire francia író, a nagy újjáalkotó mondja:

„Ha isten e népnek minden imádságát meghallgatta volna, melylyel mindennap hozzá fordulnak, bizonyosan csak zsidók maradtak volna a földön, mert ők minden más népet gyűlölnék az egész föld kerekén. De ép azért azután őket is gyűlöli minden más nép. A zsidóról a mi csak emberi, az mind utálatos.“

Bismarck, a jelenkor legnagyobb államférfia mondja: Ismerék oly vidéket, hol a nagy számban lévő zsidóság rabszolgaságban tartja a nép nagy részét. Az uzsoráskodásnak ilyen foka, tudtommal keresztények által sehoh sem üzetik.“

Roxer.

A haldokló

Halálos ágyán feküdt egy zsidók karmai között nyögő, eladósodott egyén.

— Csak addig elhetnék, míg adósságaimat kifizethetném.

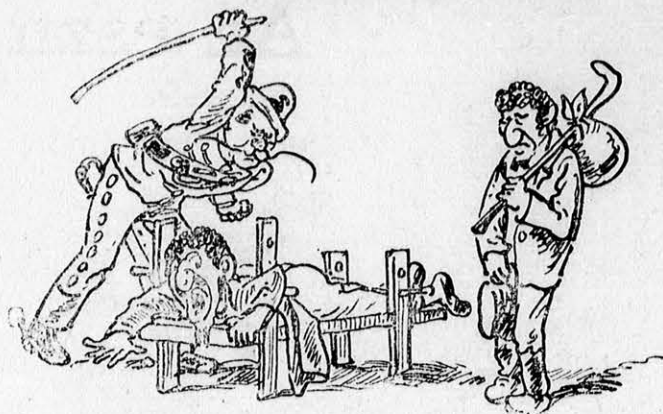
— Hát ürökké akhar moga élni? — szölt hozzá a temetőt népesítő orvos.

Jó körülírás.

K ó b i : Te pojthás, mithöl van a the phofád így földagadva?

M a x i : Borátom! Női khézi monkhától!

VALLATÓ.

Nem régen úgy vették ki az igazságot: Ha zsidót fektettek le a vallató pamlagra, meg voltak előre győződve, hogy bevallja az igazságot. Most e gaz nyomorultak még teljes ellátást élveznek, kóser kosztot kapnak, rabsegélyző egyletek által pártoltatnak a börtönben, ha ugyan az igazságszolgáltatás embereit meg nem vesztegetik.

Vizsgán.

Vizsgáló: Mondja meg, mi a család?

Jelölt: Csalás volna az, hodj ha megbukhatnának.

Vizsgáló: Hogy érti ezt?

Jelölt: Nü hát odj, hodj a thürvény azt mondja, hodj csholást az khüvet el, ki a másnak thodatlanságát arra hosználja fül, hodj megkhárosítsa.

JAVULÁS.

— Nüs, jabban megy a dolog a khühügéssel?
— kérdi a kontár zsidó dakter reggel betegét.

— Oh, mindenesetre jobban! — orvos ur, hisz egész éjjel gyakoroltam magamat benne.

Régi divat.

Egy Afrikából hazatért missionárius egy zsidó családhoz volt hivatalos, hol a háziasszony és a kisasszony merészen kivágott öltözetben jelent meg, hogy annál hódítóbbaknak nézzenek ki; tekintettel azonban a papi vendégre, a jelenlegi csunya, rossz divattal állt elő.

„Oh kérem“ mondá a hittérítő „soha se tessék magát zsenirozni, én e viseletet régen megszoktam, hiszen tíz évig éltem v a d e m b e r e k között.“

A költő és a zsidó.

A költő így szól inasához: „Te, ki kevesebb vagy, mint én, s mégis hozzám hasonló, jer közel, borulj a földre s szabadíts meg e port kilehelő borjúbőr terhetől, mely lábaimra ónsúlyként nehezedik.“

A zsidó pedig így: „Joneshi, hozd le a cshizmat“

Az eszme diadala.

— Te zsidófaló ontiszemít general! Sössenek meg a gyehenna tőzében! — Hodj mered a mi honczfotságainkat ostorozni? Majd megver az Izrael istene téged Istóczy! — ordítják a jordán prókátorok.

— Hallgassatok, ne átkozódjatok lelketlen, hitvány férgek! A ti ijedtségtek az antiszemita esz-

mék diadalának előhírnöke. Az igaz ember nem fél, csak a bűnös remeg. Az isten eltaszította magától az Izrael népet. Hanem azt tudjátok meg, hogy a két kezével sujtja, bünteti majd gabságtokat a „Magyarok Istene“! Bepiszkolói az ügyvédi diplomának!

ÉRVELÉS.

G á b o r : Pfuj! Nem szégyenled magadat, koldulni a helyett, hogy megfognád a dolog véget? Lásd az Úristen is hat napig dolgozott és csak a hetedik napon pihent!

M o j s e : De ő se kezdte újra a másik hétfőn!

Vendéglőben.

Vendéglős (az ölebbel belépő Varázséji Rebekához):

— Bocsánat asszonyom, de kutyákat nem tőrhetünk az étteremben!

— Nem tőrhetnek? Nő, jal van, hát akkur medjünk! — s Rebeka ellebegett.

Vigasztalás.

Bátorítja a hóhér a fejvesztésre ítélt bűnöst: — Csak bátorság barátom, ne veszítse el a fejét!

Szeget szeggel.

Léwit kikoszarazta egy multságban Irma kisasszony. A dühös uracs boszújában másnap elég lovgiatlanul egy dobozban szénát küldött a zsidókat útáló goj lánynak. Irma egész kedélyesen vette a dolgot s így válaszolt: Ajándékát köszönettel vettem és most már csak magára várok!

FURCSASÁGOK.

Falk Maxit, a „Pes'er Loyd“ mameluk jordán lapszerkesztőtőlődjét a magyar orsz minoriták disztagjukká választották. No, hiszen gyönyörűsleges fog lenni az ájtatos, magyar arczu szentatyák között egy kampós orru, vuklis, kaján keleti típusu zsidó. Farizeus az igazak között.

A Blaskovicsok egyik nő tagja egy bécsi jakheczért zsidó vallásra akar tórni. Itt már csakugyan alkalmazható az a közmondás: „Hosszu haj, rövid esz.“ Soknál üzlet a sziv, vallás s csak az önderék, pénz beszél.

A pénzügyi tárcza.

Pénzügyi tárczától fut Hoppszaszapáry,
Belátja, hogy Tisza szava lári-fári.
Kilenczven millió és adósság járja,
Hogy legyen miniszter, ha nincs egy krajczárja?
Furcsa fináncia! Jóllakott már véle,
Most olyan vakmerő magyar földön él-e?
Kinek kéne lapos, üres bugyelláris?
Most minisztert fogdos Tisza generális.
Sorba kínálhatja, de nem kell senkinek...
Tárczának a gazdát hajhászni, óh minek?
Ott van Berele Hay, majd elkezeli az,
Ne nézzétek, hogy ki, hunczfut-e, vagy igaz.
Túl konkurrálja ő még a Rothschild házat,
Uzsoráskodik majd, szed perzentet, százast.

Öt hatosos „becsület.“

— Khübánya! — kiáltja a vonatvezető. Kiszáll az utolsó helyről, nagy czók-mókkal Schmutzig Iezig a Galicziából Budapestre költözni akaró lengyel jordán. Orrfacsaró szaga azonnal elterjedt s megfertőztette a levegőt. Két orthod-ox fajrokona várta.

— Khümm her! Thodod-e mi az első lépés? Moszaj neked, mert Galicziában kikhoptad mogodat a becsületből és kreditből, mert a Schmutzig név már nem tiszta, üt hathust reszkirozni, s vagyol Zrinyi!

— Te nekhed van igazság! Megmadjarosodom mogomat, s uj névvel csalhatok, bokhatom ójra. — Ennek az ürümére jertek, edjünk meg egy libamáját és shöletet.

Lóvonatu vasuton.

— Kérem, jegyet váltani! — szól Ábrahám felé a kocsivezető.

— Itt van üt krojczár!

— Kérem, a jegy ára tiz krajczár.

Phersze, de én kidogom a khét lábomat az ablakhon, s így fhelét főzetem

— Ilyen árszabályunk még nincs! — szölt a megbotránkozott kocsivezető.

— Forcsa! Cshodáalom! A becsületes ótazó khüüzüséggel így paczkáznak mogok. Jó! Majd beleteszem ezt a visszaélést a „Volksblatt“-ba bele.

S a felháborodott jordán fizetés nélkül kiszáll ép azon pontnál, meddig utazni szándéka volt.

A hangversenyen.

T a t i : Vidjazzál mámeleben, mast jön Beethoven „Adelaide“-ja!

M a m e l e b e n : Hol jön? Nem láthom!

Nem, és mégis.

B í r ó : Igaz-e, hogy ön azt mondta a panaszló Izráelnak: — Hallja-e szomszéd, maga akasztófára való, csaló?

V á d l o t t : Az igaz, kérem szeretettel, hogy ő az, csakhogy én nem mondtam!

STRATÉGIA.

Knofelberg magyarázza Zviefelbergnek a háborút:

— Ide vigyázz Zviefelberg Itt a thenjerem khtzepe edj nadj folyó, mondjónk, hodj a Duna. Edjik felén van a muszka, a másik felén a német. Az edjik lövi a másikat, a másik lövi az edjiket. Ez a háboró.

Zviefelberg: oj de ostobák azok! Hát én sokkal edjszeröbben thodok háborút csinálni. Lűjjön minden náció a maga katonájába bele és akkor nem kell edjmást löni.

Knofelberg. Te astaba vagy. Én akasabbat mondok. Vigyázzal ide a tenjeremre. Itt a tenjerem khtzepén a foljó, jobbra a muszka, balra a német. Én mast tenjerem össze hajtom és ök mind a ketten bele esnek a foljába. Aztán kész a háboró.

Zviefelberg. Gatt über die Welt. Das ist e geschaidter Mann!

Bíró előtt.

Bíró: (a zsebmetező zsidóhoz) Ha e nagy mennyiségű szerszámot tekintjük, úgy valóban bámolni kell roppant munkáját.

V á d l o t t: Khérem, a monka nem szhégyen!

A haldokló kérelme.

A haldokló János gazdának ágyát körülvették a konziliumot tartó zsidó dakerek. János gazda elhaló hangon megszólalt:

— Uraim, bármit határoznak is, arra kérem engedjenek természetes halállal kimulni!

Kóser mondások.

Egy nyelves asszony ismerősöm halt meg. Erre egy barátom ezt a megjegyzést tette: — Bizonyára saját nyelvébe harapott

*

A boldogság virágai egy túskebokor árnyában virítanak. E túskebokrot: munkának hívják.

*

A nő bálvány. Előbb imádják, azután összetörik. — A férj gummi köpeny, melylyel a kaczer ló a legnagyobb zivatarban is kimehet és nem ázik át.

*

Az igazság és a bírák közt az a különbség van, hogy az igazság nem látja a bírókat, mert szemei be vannak kötve, és a bírák sem látják az igazságot a szemök elé tartott törvénykönyvtől.

*

Némely nő angyal az utcán, szent a templomban és ördög a háznál.

*

A deficizit olyan valami, a mi mindenütt ott van, a hol semmi sincs.

Megtagadja művét.

I s t v á n: Hogyan? A zsidó orvos, aki gyógykezelt, nem volt jelen a temetésnél?

J e g y z ő: Nem! Jobbnak találta névtelenül adni ki művét!

Félre értette.

Z s i d ó a d ó v é g r e h a j t ó: (Egy ősz, 70 éves asszonyhoz) Mi a tartozása?

S á r i n é n i: Ugy tudom, 5 frt.

V é g r e h a j t ó: Phersze! De a személykhereseti adó nincsen számítva bele?!

S á r i n é n i: Tudja meg az úr, hogy szemtelenül ne beszéljen, mert alávaló gyalázat, kitépászom a boglyas haját. Nézze meg az ember. Fiatalabb koromban sem kerestem személyemmel, nem hogy most, vén koromra tenném azt! — A rettegett piócza azonnal elpárolgott a kardos kofától.

Jó estve.

— Ha kissé pityókosan térek haza — mormogja magában János gazda, nem keli mondanom az aszszonynak többet, mint: jó estét anyjukom! A többit elmondja maga.

O K M Á N Y T Á R.

Kerepesi úton levő, delérium tremenst elősegítő jordán pálinka butik ajtáján e cím olvasható: „Z u m h o r d á r“ „A t r á g e r h o z“ Így magyarosodik a zsidó!

Egy vácsi körüti, borbély-üzlet ajtáján a következő kétértelmű felirat olvasható: „Mig a ház előrsze elkészül, a t. vendégeim hátul borotváltanak!“ Bizonyosan zsidóé ez az üzlet is.

Mit csinál a német?

A zsidókat, ki nem állja,
A muszkát ki liferálja
Helyet ad sok nációnak
S ajtót mutat a zsidónak,
A kít nem küld, úgy is szökik.
— Fogy és mégis erősödik.
Jobban halad egy magába,
Nem ül senki a nyakára.

Csak mi hordjuk ezt a terhet
Mi czipeljük, ő meg kerget,
A mig bírjuk, velünk marad,
S ha elesünk, tovább szalad.

Ha én Magyarország lennék
Ilyen terhet nem viselnék —
Bele hánynám a Dunába,
És ha egynehány kimászma,
Száritkozni — félórára
Felakaszt'nám egy nagy fára.

Parazol.

Zsidó zugiskolából.

Tanító: Nü, Léwi jerek, motasd meg neküm a thérképen, hol fekszik Tisza?

Léwi (fejét vakarja.)

Tanító: The szomár, még azt sem thodolsz?

Léwi: A Tisza nem a thérképen, honem az ambhitudon fekszik.

Tanító: Léwi heljesen felelte. Na hát te Maxi jerek, mand meg, ki valtha az első órás?

Maxi: Pithag-óras

Tanító: Meg vadjok veletek elégedve. Jertek adok a fejetekre egy baraczkot! Nü, te Áron, mand meg neküm, ha van neküm 6 frt a zsebemben és kérek még hozzá az apádtól 8 frtot, mim van akkor?

Áron: Adóssága, thanító ór!

Tanító: Jól van! Nü the másik! Izsák! Ha van 60 kr.-om, s elvesztek belüle 19 krajczárt, mi marad zsebemben.

Izsák: Thanító ór zsebében lyok marad!

KÜLÖMBSÉG.

Megszólítja a kormánypárti eszem izsom-féle választó a 48-as antiszemita függetlenségét.

Ugyan magyarázza meg már kend, mi különbség van a két párt között, mert én csak úgy látom, hogy nálunk is, meg kendteknél is h o r d ó b a n lakik az igazság.

— Hát tudja kigyelmed, az itt a különbség. hogy kendteknél ott a kormánypárton a hordó nagy, az igazság kicsiny, nálunk az igazság nagy, a hordó kicsiny.

Jól akarta.

Hölgy a mézárszékben:

— Ugyan kérem, nem volna oly szives ezeket a nagy csontokat ketté vágni?

— Azonnal asszonyom! (A legényt szólítja:) Guszti, törd össze ennek az asszonyságnak a csontjait!

Rossz társaság.

Rendőrtisztviselő: Maga Buxbaum csak húsz éves és mennyit volt már büntetve, csalás és lopás végett, hová teszi azt a sok tolvajlott pénzt, bizonyosan rossz társaságban van, mondja csak hol szokta tölteni idejét.

Buxbaum: Rend- és csend-öröknél, meghogánál tisztviselő ór.

Cserebogár Jóska éjjeli czukrász barangolásai.

A fővárosi vendéglők speciális látogatója örömnkre megmutatja, hogy a keresztény, magyar ember is képes s hivatva van a kereskedésre; nem kell hozzá hízélgés, család, hanem nyájas, jó módor. — Jóska balkarját állítólag a csatában vesztette el. Különben népfölkelő, leerdő családapa, honpolgár, szabad uszó, politikus, ujságolvasó, anti- és filozemita, stb. Betekint esténként minden vendéglőbe. Megjelenése közfigyelmet kelt.

— Megérkeztem! — kiáltja a mulatozók felé. Belemarkol czukros mandoláiba, a cserebogarakba, s palóczosan felkiált:

— Talán egy heves taszitást megméltóztatik próbálni? — S a ki megpróbálja, három torturán megy keresztül. — Röpitve!? Akkor a levegőbe szórja szét a már megfizetett cserebogarakat. — Fojtva? Akkor a sörbe, borba teszi. — Szabadlábra? Akkor az asztalra szórja szét. A süteményeknek is vannak vérmérséklet szerint beosztott nevei. Ha játszanak vele, ha vesz, egy arcizma se rándul meg. Igazi erős magyar, kereskedői karakter. Ha távozik, akár csinált üzletei, akár nem, víg kedélyü, csak ennyit mond:

— Elmehetek?! Czakát!

Álmatlan éjszaka.

Doktor: Hát éjjel tud-e aludni?

Beteg: Jaj doktor úr! Egész éjen át nem alszom semmit, nincs nyugtom.

Doktor: Hát honnan ez a nyugtalanság?

Beteg: Hisz bakter vagyok.

A hepp, hepp eredete.

Alig hiszem, hogy az antisemita elveket valló t. olvasóink közül akadna egy is, ki néha ne gyönyörködött volna a Fáraó ivadékai által néha eljátszott „Hep, hep, hepp“! nótában. A mily kómikus e dal, ép olyan dühre és fájdalomra ragadja a zsidókat, mint a magyar embert a „Gott erhalte“ hallása, csakhogy a magyarnak van a „Gott erhalte“ sógor himnusra egy tromfja, a „Jaj, de hunczfut a német!“, a jor lánnak pedig nincs.

A „Hep, hep, hepp!“ eredetét a „Hasznos mulatságok“ 1819-iki évfolyama a következőképp adja elő: A zsidók ellen Vürczburgban és Frankfurtban zenebonáskodók „Hep! Hep!“ kiáltással csúfolódtak. Ezen szó nem új találmány. Már 1097 ben, a mint a régi német krónikák bizonyítják, a kereszties had alkalmatosságával éltek vele, midőn Ganzfleisch Péter és Leiningen Konrád hires verbunkosok Németországnak több részeiben is, de kiváltképen a Rajna mellett, zászlókkal járván, a kereszties hadhoz való állásra serkentették a népet. Ezen nagy verbunkosok maguk soha sem voltak Jeruzsálemben, hanem csak másokat biztattak az odamenetelre.

Az ő zászlóikon ezen szók valának: Hierosolyma est perditia.“ (Jeruzsálem elveszett!) E mondást rövidség okáért úgy zászlóikon, valamint sapkáikon ezen három betűvel jelezték: „H. E. P.“

A köznép, mely a dolog értelmét nem igen keresi, e három betűből egy szót csinált, s midőn az említett verbunkosok, vagy azoknak zsoldosai valamely helységbe bementek az ő zászlóikkal, a köznép azt kiáltozó: Hep! Hep! és a zsidókra rohanván, azokat a verbunkosok példájára üzte és halálig verte. Pedig az 1000 esztendő mulva élt zsidók arról nem tehettek, hogy elődeik alatt a rómaiak Jeruzsálemet elfoglalták s elpusztították. S ha ez nem történt volna is, nem a keresztények, hanem a zsidók birták volna a szent várost, mely Palesztinának az ő országuknak fővárosa volt. Azért a hep, hep, hepp! kétszeresen keserves a most már hazánkban is elhatalmasodott zsidóságnak.

Kénkö.

Keresztény handlák.

Hogyha a házalás változatos mesterségével foglalkozó polgártársainkból külön népfelkelési zászlóaljat alakítanának, kétségtelea, hogy ez a hadsereg orron és vallásban igen hasonlatos lenne ama bibliabeli Gideon hadseregéhez, a mely elhasznált fazekak zörgetésével riasztotta el a Filiszteusokat. Bátran elmondhatná magáról ez a hadsereg: „az én táborom-

ban vagyon Izrael!“ Azaz, hogy csak elmondhatta volna a legújabb időkig, a míg Tolnamegye határában meg nem indult egy mozgalom a házalók vallási viszonyainak kedvezőbbé tétele iránt. Hirt adtunk már néhány héttel ezelőtt arról a nagy veszedelemről, a mely Izraelt Tolnamegye felől fenyegeti. Megirtuk, hogy Sár-Szt.-Lőrinczen meglőn az első keresztény handlák. Erről a ritka emberről ír most egy tolnamegyei levelezőnk. Somogyi István — így hívják a szokatlan hivatású keresztényt — igen szép sikerral szedi Sár-Szt.-Lőrinczen a rongyot. S határozott tehetséget mutat az izraelita mesterséghez. A tehetségét különben segítik a lőrinczi polgárok is, a kik gyűjtést rendeztek a keresztény handlák számára. Az egybegyűlt 34 frton vett magának kocsit, lovat, s azóta nemcsak a helység, hanem a környék rongyait is szedi. Bajban is volt már egy ízben, Uzdou letartóztatták a csendőrök, mert nem volt iparendélye, de most már van ez is. S hogy a mestersége jól megy, erre legjobb bizonyítvány az, hogy utánzója is akadt már. Ugyancsak Tolnamegyében, Nagy-Dorogon csapott fel handlának egy másik keresztény ember, a neve: ifj. Vagány Ferencz. Ha így haladunk előre, még megérjük, hogy keresztény kath. székesegyház épül a Rombach utcában s tömjént és mirhát fognak árulni a Dob-utcában.

Tolnamegyétől azonban megirigyelte a dicsőséget Nyitra-megye s ottani levelezőnk kisüti, hogy ott van keresztény handlák már 30 év óta, a ki Verbóu és vidékén szedi a rongyot. Sőt a Csallóközben is van egy, a ki tizenöt év óta kiabálja: adni, venni! Izrael hol vagy?

Az epedés dala.

Te kedves, bájos angyal,

Kiért szívem eped,

Óh, ad szived cserébe,

Óh, ad nekem kezéd!

Együtt élünk majd ketten,

Beh, boldog lesz a lét.

Ez az egyedüliség

Óh, már nagyon elég.

Te üzheted szivemről

A gondot messze el.

Hisz' ah! — vallóimért majd

Az apád sem — perel!

Legújabb divat.

Ha a vadkereskedő a vadakat bakot lövő, s vadakat mondó honatyák kosztümébe, a kakasokat és libákat népszinműi jelmezekbe bujdatná, még Hebron rózsái is lelkesülnének iránta.